

UBYTOVÁNÍ

● **Hotel Praděd**

K dispozici jsou více než tři desítky lůžek, restaurace. Nocleh pro dva ve dvou lůžkovém pokoji vyjde i se snídaní na 600 korun. Jedno lůžko potom na 400 korun.

(nám. Svobody 12, tel.: 554 211 365).

● **Hotel Slunce**

Parametry pro ubytování i restauraci jsou podobné jako u hotelu Praděd. Jednolůžkový pokoj se snídaní – 370 Kč, dvoulůžkový se snídaní – 740 Kč.

(Jesenická 4, tel.: 554 212 790).

● **Penzión Mary**

Vybrat si můžete z 28 lůžek, za jídlem je možné se vypravit do restaurace, která je součástí penzionu. Jednolůžkový pokoj se snídaní – 300 Kč, dvoulůžkový se snídaní – 500 Kč. (Palackého 27, 795 01, Rýmařov, tel.: 554 211 279).

● **Penzión Vila Janovice**

Kdo má rád soukromí, může volit tento penzion. K dispozici je bar a jídelna výhradně pro hosty a dvacet lůžek. Jednolůžkový pokoj se snídaní – 700 Kč, dvoulůžkový se snídaní – 1400 Kč. (Hřbitovní 1, 793 42, Janovice u Rýmařova, tel.: 554 283 030).

INFORMACE

Přímo na náměstí v centru města je turistické informační centrum, jehož pracovníci poskytují informace nejen o městě ale také o památkách a atraktivních místech v okolí. Pomohou vám vybrat vhodné ubytování, rezervují lístky na kulturní akce nebo poradí, kde se právě nějaká zajímavá akce koná. Poradí vám také, jak se tam nejlépe dostat. Můžete si tady koupit mapy i průvodce.

Otevřeno tady mají od pondělí do pátku 9 – 12, 13 – 17 hod. V měsíci I, II, VI, VII, VIII i sobota a neděle 8 – 12 hod. Kontakt: Náměstí Míru 13, tel.: 554 21 23 81, fax: 554 21 29 97.

www.rymarov.cz
www.rymarovsko.cz

Zámek Janovice u Rýmařova stojí na místě tvrze ze 16. století.

FOTO: ČTK

→ a říčky. Nejvíce jich tehdejší hledači žlutého kovu nacházeli v nivě řeky Moravice nad Malou Štáhlí asi pět kilometrů východně od Rýmařova. Tady však nerýžovali zlato v řece, ale kopali v místech, kudy dříve tekla. Právě zlato bylo tím, co město přibližně o jedno milénium později proslavilo. Drahý kov z těchto míst byl totiž také díky unikátní a na tehdejší poměry velmi vyspělé technologii tavení a úpravy neobvykle čistý a drahý. Nejvýznamnější období, na kterém se podepsalo zlato, prožívalo město kolem třináctého a čtrnáctého století.

Vstávání z popela

V časech vlády Jana Lucemburského začali Rýmařované s dolováním ještě výnosnějším, než byla těžba zlata. Těžili tady železo, které tavili ve velmi kvalitních hutích. Dodnes se dají v tomto kraji najít trosky téměř vždy rozvalených starých pecí a obří hromady strusky. Ostatně v nedaleké Břidličné pracují kovohutě stále. V roce 1350 například zasypali obyvatelé Hrádku, jak se tehdy Rýmařov nazýval,

haldy strusky hlínou, a na tomto místě postavili dřevěnou tvrz. V ní potom bydlel fojt, tedy královský správce.

O pár desítek let později začaly krušné časy. Spory mezi dědici Jana Jindřicha, bratra císaře Karla IV., totiž odstartovaly doby plné vášní a zabíjení. „V kraji se rozpoutala válka všech proti všem,“ píše kronikář. Na tehdejší poměry bohatá pokladna byla brzy prázdná. Na přelomu čtrnáctého a patnáctého století získal město Proček z Vilberku, který byl údajně známý svými loupežnými výpady. Jeho pověst se zřejmě podepsala na tom, co Rýmařov potkalo o pár let později – zchudlou a prakticky bezbrannou obec přepadli neznámí útočníci. Celou ji vyplenili a spálili.

Na úrovni Olomouce a Brna

I zde ale jako by platilo, že vše zlé je k něčemu dobré. Město totiž díky této události získalo stejná práva, jako mělo Brno a Olomouc – pravděpodobně aby mohlo zbohatnout a vzpamatovat se z velkých ran. To se

městu dařilo jen zvolna. Možná i díky tomu, že bylo prakticky na dně, přežilo i války v husitských časech a později se zvolna vzpamatovávalo. Ještě ve stejném století potkala ale město další osudová rána. Převalila se přes něj uherská vojska, která táhla z Olomouce na Opavu. Město opět vyhořelo prakticky do základů.

Časů prosperity se dočkalo město i jeho okolí až o sto let později. Ale opět ne na dlouho. Přišli Švédové a později krušné časy kvůli velkým daním v období vlády Marie Terezie. I když ty se dařilo přežít i díky péči českorakouského rodu Harrachů, který investoval v této oblasti nemalé peníze. Právě oni přivedli město i několik vesnic v okolí až do dvacátého století a byli u mnoha významných projektů, které zásadně ovlivnily osudy lidí v tomto kraji – stáli například u záměrů postavit železnici z Olomouce do Polska (právě přes Valšov a Rýmařov). Ambiciózní projekt skončil v roce 1878, kdy Rýmařovští uvítali ve městě první vlak.

177 Čechů

Město bylo až do konce druhé světové války výrazně německé. Až v časech první republiky sem přicházeli čeští úředníci, policisté nebo zaměstnanci železnice. Podíl českých zaměstnanců ve státních firmách a úřadech nařizovala vláda. V roce 1930 jich bylo v Rýmařově sto sedmdesát sedm. Dobové záznamy uvádějí, že mnozí obyvatelé měli z příchodu Čechů do města obavy. Měli

Rýmařovská radnice spojuje řadu stavebních stylů.

FOTO: ČTK